

human

Kurt Lüscher, Andreas Hoff, Gil Viry & Eric Widmer, Mariano Sánchez,
Giovanni Lamura & Marta Renzi, Andrzej Klimczuk, Paulo de Salles Oliveira,
Ágnes Neményi, Enikő Veress, Cecilia Bjursell & Ann-Kristin Boström,
Gražina Rapolienė & Sarmitė Mikulionienė, Sema Oğlak & Ayşe Canatan, Ana Vujović & Ajda Svetelšek
Nedim Gavranović, Olga Ivashchenko, Valentina Shipovskaya, Qing Lin & Xiying Wang

Generationen, Generationenbeziehungen, Generationenpolitik
Generations, intergenerational relationships, generational policy
Génération, relations intergénérationnelles, politiques de générations
Generaciones, relaciones intergeneracionales, política generacional
Generazioni, relazioni intergenerazionali, politica generazionale
Pokolenia, relacje międzypokoleniowe, polityka relacji międzypokoleniowych
Gerações, relações intergeracionais, política geracional

8. Nemzedékek, nemzedékek közötti kapcsolatok, nemzedéki politika

Generații, Politici generaționale și relații intergeneraționale
Generationer, relationer mellan generationer, generationspolicy
Kartos, kartų santykiai, kartų politika
Kuşaklar, kuşaklararası ilişkiler, kuşak politikası
Generacije, medgeneracijski odnosi, medgeneracijska politika
Generacije, međugeneracijski odnosi, generacijska politika
Покоління (генерації), міжгенераційні відносини, політика
міжгенераційних відносин
Поколения, межпоколенческие отношения, межпоколенческая политика
代, 代际关系, 代际政策

Ein mehrsprachiges Kompendium
A multilingual compendium
Un abrégé multilingue
Un compendio multilingüe
Un compendio multilingue
Wielojęzyczne kompendium
Um compêndio multilíngue
Többnyelvű kompendium
Un compendiu multilingvistic
Ett mångspråkigt kompendium
Daugiakalbis kompendiumas
Çok dilli bir Rehber
Kompendij v več jezikih
Višejezični kompendium
Багатомовний компендіум
Многоязыковой компендиум
多语言版本

GENERATIONES

„Nemzedékek” különböző országok kutatóinak szabad kapcsolathálója különböző szakterületekről a nemzedékközi kapcsolatok elméleti, módszertani, kutatási és a politika tárgykörében. A Konstanzi Egyetem „A társadalmi integráció kulturális alapja” nevű kutatási központ által finanszírozott.

„Generationes” ist ein freies Netzwerk von Wissenschaftlerinnen und Wissenschaftlern, in unterschiedlichen Ländern und Disziplinen, die sich mit aktuellen Fragen der Generationenanalyse in Theorie, Methodologie, Empirie und Politik beschäftigen. Es wird vom Exzellenzcluster „Kulturelle Grundlagen von Integration” der Universität Konstanz gefördert.

“Generationes” is a free network of scholars from different countries and disciplines concerned with the analysis of intergenerational issues in theory, methodology, research and policy. It is financially supported by the Center of Excellence „Cultural Foundations of Social Integration”, University of Konstanz.

Edition '17

© Universität Konstanz 2017

This book is distributed under the terms of the Creative Commons Attribution 4.0 International License (<http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>), which permits use, duplication, adaptation, distribution and reproduction in any medium or format, as long as you give appropriate credit to the original author(s) and the source, provide a link to the Creative Commons license and indicate if changes were made.

ISBN 978-3-89318-076-9

Downloads:

www.generationen-compendium.de

Unterstützt von:



Nemzedékek, nemzedékek közötti kapcsolat, nemzedéki politika

Bevezető

Mint az Előszóban említettük, ebben a tanulmányban a különböző lehetséges értelmezések közül egyet teszünk magunkévá a „nemzedékek” elemzésében. Meg kell jegyeznünk egyrészt a következőt: amikor az emberek sajátmagukat figyelik meg – vagy amikor mások figyelik meg őket – mint egy nemzedék tagjait, ők felismerik, hogy a nemzedéki tagság fontos saját társadalmi identitásukban és tehát saját cselekvéseikben. De hogy milyen mértékben jellemző, az mindig a sajátos helyzetek, feladatok és társadalmi környezet függvénye. Ez az állapot segítséget nyújthat az élet megfigyelésére a „posztmodern” társadalomban, amelyben fontos az, hogy az ember miként fejleszti személyi és társadalmi identitását.

Ez a kiindulási pont fogalmi elemzésre ad lehetőséget a nemzedékek viszonylatában. Utal Karl Mannheim jól ismert megismerő eszközére, „nemzedéki státus – a nemzedék mint aktualitás – nemzedéki egység”, itt a tudat és identitás eltérő megközelítést hordoz.

Egy ilyen megközelítés különleges figyelmet fordít a különböző nemzedékek tagjainak viszonyára és ezen viszonyok dinamikájára, s különös figyelmet szentel a szocializációnak és a reprodukciónak (generativity). Ugyanakkor ezen rész befejezéseként sajátos fogalmakat javasolunk. Az emberi gyakorlat végessége, a reprodukció jelentése, és végül ezek értelmének keresése, ami mindig fontos. Ezek mind történelmi és egyben aktuális témák. A jelen ellentmondásos dinamikája és a jövő bizonytalansága újraerősíti a figyelmet az esedékes „nemzedéki kérdésekben” (utalás Karl Mannheimra, a nemzedéki elmélet megalkotójára).

Ez a megközelítés eltér attól, a szemlélettől, amely a nemzedéket társadalmi kategóriának vagy „csoportnak” tekint, összehasonlítva a társadalmi osztállyal (a nemzedék történelmi meghatározása). A feltett kérdés elsősorban az, hogy „a közösségek megosztott gyakorlata”-ként meg lehet-e azt figyelni. A másik megközelítés a családi nemzedékekre figyel (a nemzedékek származási meghatározása).

A mi megközelítésünk: felderíteni a kétféle szemlélet közös vonásait. Tehát a nemzedékek kapcsolatát meg kell szervezni, és mind strukturális, mind pedig társadalmi-demográfiai feltételeit figyelembe venni. Ezért a politikai szempont kerül előtérbe, melyet a nemzedéki politika új fogalma tisztáz. Ez a továbbiakban lehetőséget nyújt eljutni „a nemzedékek közötti méltányosság”¹ fogalmához.

Ez egy a különböző lehetséges értelmezések közül. De a látóhatár tágítható, mely további lehetőségeket hordoz. Mi a jövőben a társadalmi-kulturális szempontot akarjuk vizsgálni, valamint az életút (life course) koncepciót. A vita nyitott.

¹ A szövegösszefüggés és akadémiai diszkurzus függvényében a német eredetiből „Generationengerechtigkeit” a következő kifejezések használatosak, „nemzedékek közötti rend” „nemzedékközi méltányosság”, „nemzedékközi objektivitás”.

Miért kell többnyelvű kompendium? Jól tudott, hogy a tudomány globalizált, ez nyilvánvaló minden szinten. Az angol nyelv elsőbbsége is vitathatatlan. A hasonló eredmények gyakran okoznak csalódást és elfedik a finom különbségeket a különböző kultúrákban és nyelvekben. A növekvő intézményi és szabályozási hasonlóságok európai szinten, vagy a növekvő hasonló társadalmi trendek előfordulása a különböző európai országokban eltakarja a kulturális különbségek folyamatosságát. E különbségek kifejeződnek az azonos nemzetközi kifejezések eltérő értelmezésében.

A mi véleményünk, hogy a többnyelvűség alapot nyújt a jelenség jobb megértéséhez, valamint elméleti hasznosításához a nemzedékek közötti kapcsolatok kutatásában. A finom különbségek további elmélyedést eredményeznek. Sajátos kihívású fogalmak, melyek nem olyan egyszerűek, mint „az állam/kormány” vagy a „politika”.

Jegyzetek a magyar fordításhoz

A fordítás nyilván kultúrafüggő, vagyis minden nyelv és kultúra sajátos fogalmi rendszer alapján fejezi ki gondolatait. A fordítás során, annak ellenére, hogy az angol nyelvű szociológiai fogalmakkal tisztában vagyok, sokszor gondolkodnom kellett a legmegfelelőbb kifejezés használatáról. Például itt van az a szó hogy generativity, aminek elég nehéz a megfelelő magyar kifejezését megtalálni. Lehet eredeztetés, eredettan, reprodukció stb, szóval a szöveget többször is el kellett olvasnom, hogy a legmegfelelőbb kifejezéssel fordítsam. Viszont jó, hogy sok nyelvre ültetik át a nemzedéki problémát, mert ezáltal ebben a témakörben sokkal hamarabb tudunk majd közmegegyezésre jutni. A fordítás csak kiindulópont majd az empirikus kutatásra, ott derül ki sokminden a használt fogalmakkal kapcsolatosan.

A könyvészet összegyűjtése is hosszabb keresés eredménye, mert csak a rendszerezés folyamán derült ki, hogy a téma részleteire mennyire szegényes vagy gazdag a szakirodalom. Bizonyos kérdésekkel a magyar szakirodalom többet foglalkozott, míg más területekkel kevesebbet. Az viszont megállapítható, hogy elméleti írás a nemzedékekről, azok kapcsolatáról kevés van, és érdekes módon az öregedés valamint az idősebb nemzedékek kérdései csak a legutóbbi időszakban kerültek terítékre. Az ifjúsággal viszont állandóan foglalkoznak a szerzők. Érdekes lenne összehasonlítani a különböző nyelvek és kultúrák szakirodalmát is, mert lehetnek hasonlóságok, de bizonyára jelentős különbségek is közöttük.

Neményi Ágnes

A nemzedék fogalma

A nemzedékek közötti viszony örök

8.01 Olyan kifejezések, mint „nemzedéki konfliktus”, „nemzedékek párbeszéde”, „nemzedéki szolidaritás” vagy „a kor felelőssége”, arra utal, hogy általában a közönség ma mennyire van beavatva a nemzedékek közötti párbeszédbe. Ezek a szókapcsolatok a nemzedékközi retorika kifejezői és arra vonatkoznak, miként kell megélni és értékelni a nemzedékek közötti viszonyt. A nemzedékek közötti retorika jellemzője antagonisztikus struktúra az idealizált szolidaritás és a konfliktus között, ahol a nemzedékek közötti különbségek gyakran dramatizáltak. A nemzedékek közötti retorika fontos elemei a metaforák. A következő metaforákat lehet megkülönböztetni (lásd J. Bilstein: „Methaphoric of the term of Generation” in: Lieban/Wulf: Generation. Weinheim, 1996) lásd az 1. sz. Táblát

A nemzetközi metaforák változatai	Példák
Fejlődés	„Új ember” megteremtése
Ciklikusság és folyamat	Nemzedékek láncolata, az élet állomásai
Jog	Nemzedékek közötti szerződés
Javulás	A tanár, mint kertész, az ifjúság a mi jövőnk
Idegenség és elválás	A nemzedékek háborúja

8.02 Követve L. L. Nasht (1978. Concepts of existence. In: Daedalus 107,1) a görög kifejezés, a „genos”, a „genesthai” igébe épül, ami azt jelenti „létezni, létezésbe kerülni”, és leírja az élet fordulóinak lépéseit. A gyermek megszületésekor új nemzedék jön létre, mely szüleitől eltér. Ez a folyamat ismétlődik minden új nemzedék megjelenésekor. Mindig megismétlődik, de mint tény, ugyanaz marad. Az antik Rómában a „nemzedék” görög kifejezés „eredetet”, „teremtést”, „újratermelést” jelentett. Tehát a teremtő teremt valamit, ami azonos férfival vagy nővel, az emberek teremtésekor a teremtett más egyed, mint a teremtő, nem mint faj. Továbbá J. Bilstein hangsúlyozza, hogy a fogalom két alapgondolatra épül – eredet és teremtés mint folytonosság és ciklikusság, más szóval teremtés és tagság –, melyek kifejezik a szó metaforikus használatát. Ezen alapvető feszültségek a lehetséges ambivalens tendenciákra, valamint a nemzedékek közötti viszonyok ambivalens gyakorlatára utalnak, s melyek a nemzedékek közötti retorika polarizálódásában nyilvánulnak meg – S. Weigl (2006. Geneva-Logik). A figyelem a nemzedék kulcsfogalmára terelődik a különböző akadémiai diszciplínákban, egyfelől a fejlődés és hagyomány keresztesedésekor, másfelől elkülönítve a tudományt a humán diszciplínáktól. Ez tükröződik az alkalmazott kutatási módszerekben, amelyekben a nemzedékek „számítanak” és „számon tartottak”.

8.03 Hogy megérthessük a „nemzedék” fogalmát, fontos a történelmi szempont és a különböző használati módok figyelembevétele. A hit, hogy valami „új” kell hogy keletkezzen/létre jöjjön a már létezőből, ez a „nemzedék” szíve. Lényeges, hogy ez az „új” nemzedék eltér az előzótól, de egyben azzal hasonlatos jellegzetességek hordozója is. A történelmi fogalom bizonyos egyszerűsítésekkel felosztható elhatárolt fázisokra. (Keresztelve a fogalmat az antropológiai, a biológiai, a történelmi és a szociológiai értelmével, ami fontos.)

8.04 A fogalom történetének három fázisa a következő

1. Az első fázis magába foglalja az antik időszakot és a sötét évszázadokat, és jellemzője az az erőfeszítés, hogy megérthető legyen azon jelen, amely a hagyományos múltra épített. Analógia épült az egyéni életút időszakos struktúrája és a társadalmi fejlődés közé, melyet a családi és rokon kapcsolatok közvetítettek. E korai szakasz közvetítette az ismeretek átadását egyik nemzedékről a másikra, megteremtve a nemzedéki kapcsolatok megértésének pedagógiai alapjait.

2. A második fázis a modern korról veszi kezdetét. Ezen fázis jellegzetessége túlnyomóan a nemzedék fogalmának használata, amely jelzi egy új és nyitott jövő kezdetét. A nemzedékekben a haladás eszközét látták. A figyelem a művészetekre és a tudományra koncentrált. A fogalom első jelentése a nemzedékek közötti viszonyokhoz hasonlatos pedagógus–diák közötti tudásátadás modellje volt. Ezzel ellentétben a polgári családban a nemzedékek egymást követése garantált és idealizált volt. Az első fázishoz hasonlóan a legtöbb példa férfiakra vonatkozik.

3. A harmadik fázisban a nemzedékek értelmezése a közelmúltban kezdődött, ahol a nemzedék fogalma eszközként szolgál egy időintervallum jellemzésére. Ez kifejezi a megváltozott perspektívát a múlt, a jelen és a jövő viszonylatában. A valódi hatások ellenére a jövő bizonytalan a hagyományokra alapozva. Ezen belső ellentmondás nyilvánvaló, főként a jelenkori posztmodern társadalmak elemzésekor. De a biztonság elvesztése szintén hozzájárult a nemzedékek megértéséhez: a családi nemzedékek egymást követése és a társadalmi szint egymással kölcsönös kapcsolatban van. Ez hangsúlyosan fejeződik ki a társadalom-politikában a nemzedékek közötti jogok újraelosztásában a társadalombiztosítási rend összefüggéseiben (és ennek reformjában).

8.05 A posztmodern korban sajátos figyelmet szentelnek a nemi eltéréseknek, ebben a kérdésben fontos a társadalom-politikai következmények elemzése. Elismerik a nők szerepét, és vita folyik a nemek kapcsolatáról. Ezeket jelentősen befolyásolja a mindenhol jelen lévő média és az, ahogyan viszonyulnak ezekhez a kérdésekhez. Ez szintén következményeket jelent a nemzedékek és nemek kölcsönös kapcsolatára, ahogyan „az ellátás” példája mutatja.

Támpontok a fogalmak jelenkori sokféleségéhez

8.06 A nemzedékek közötti kapcsolatokat illetően a jelenkori figyelem a kiadványok sokaságában fejeződik ki, melyek új értékelések miatt keltik fel az érdeklődést. Ezt követően megpróbáljuk ezeket rendszerezni, tekintettel a fogalom történetére, felhasználva az újabb kiadványokat. (Bár ezen kiadványok jól ismertek, mi az olvasó figyelmét az interneten található teljes könyvszet felé fordítjuk.)

Összesítve a nemzedékek közötti kapcsolatok témakörét, ennek a következő kategóriáit és diszkurzusait azonosítottuk:

1. *Leszármazási nemzedékek, melyek a rokonságra, ősökre, családi szerepekre vonatkoznak. Példák a szakirodalomból:*
- Bergson és Robertson (1985), Nagyszülők (Grandparenthood)
- Cherlin és Jr. Furstenberg (1986), Az új amerikai nagyszülő (The New American Grandparent)
- Rossi és Rossi (1990), Az emberi kapcsolatok: szülő–gyermek kapcsolat az életút folyamán (Of human bonding: Parent-child relationships across the life-course)
- Szinovacz (1998) A nagyszülőség kézikönyve (Handbook on Grandparenthood)
- Illés Iván, Nemzedékek nyomában, Társadalomstatistikai tanulmány, Valóság, 1981, 11.sz. p. 49-55.
- Kulcsár Rózsa, A szülők és gyermekeik iskolai végzettsége ill szakképzettsége közötti családi kapcsolatok, In Munkaügyi Szemle, 1985, 12 sz. p 25-29.
- Simonovits András, Együttélő nemzedékek modellcsaládja, In Közgazdasági Szemle, 1994, 41 évf.5 sz. p. 411-427.
- Dávid Beáta, Tervezni,tervezni, In A család vonzásában :tanulmányok Pongrácz Tiborné tiszteletére, szerk Spéder Zsolt, Budapest, KSH Népesedéstudományi Intézete, 2014, p. 49-86
- Faragó Tamás, Nemek, nemzedékek, családok és rokonok a 18-20 században a magyar falusi társadalom háztartási és rokoni viszonyainak szociológiai elemzése, doktori értekezés, 1994.
2. *Pedagógiai nemzedékek a nevelési kapcsolatokra utalnak iskolában, cégnél, gyámkodás, valamint a tágabb kultúrában és társadalomban.*
- Példák a szakirodalomból:
- Ecarius (1998) Was will die jüngere mit alteren Generation? Generationenbeziehungen in der Erziehungswissenschaft (What does the younger generation want to do with the older generation? Intergenerational relations in pedagogics, Mit akar tenni a fiatalabb nemzedék az idősebbel, Nemzedékközi kapcsolatok a pedagógiában)
- Liebau (1997) Generation. Versuch über eine padagogischanthropologische Grundbedingung (Generation. Essay about a pedagogical-anthropological basic requirement. Nemzedék. Esszé a pedagógiai-antropológiai alapról)
- Mead (1972) Culture and commitment: A Study of the Generation Gap (Kultúra és elkötelezettség: Tanulmány a generációs szakadékról).
- Schelsky (1957) Die skeptische Generation. Eine Soziologie der deutschen Jugend (The sceptical generation. Sociology of the German youth. A szkeptikus nemzedék. A német ifjúság szociológiája).
- Csiky Otto, Nemzedéki gondok, 1984, Eger, Nemzetközi Oktatótelevízió szeminárium, október 4-6.
- Bódi Erzsébet, Nemzedékek kutatáson, szerk Örsi Julianna, Krizyán József, Túrkevei Kulturális Egyesület, 2008, p 44-52.
- Blaskó Zsuzsa, Kulturális tőke és társadalmi mobilitás, In Szociológiai Szemle, 9. évf. 1 sz, 1999, p 69-96.
- Aradvári Lászlóné Kovács Júlia, A falusi nők helyzetének változása három nemzedéken keresztül, In Veszprém megyei honismereti tanulmányok 2.sz, 1973, 39-46.

3. A történelmi-társadalmi-kulturális nemzedék vonatkozik ...

- a) *háborús, hányatott gazdasági-politikai nyugtalanságra, mely kollektív identitást eredményez.*

Példák a szakirodalomból:

Eisenberg (1982) *The lost generation: Children in the holocaust* (Az elveszett nemzedék: gyermekek a holokausztban)

Elder Jr. (1974) *Children in the Great Depression* (Gyermekek a nagy válságban)

Easterlin et al. (1990) *Retirement prospects of the baby boom generation* (A baby-boom nemzedék öregségi kilátásai)

Garai László, *Nemzedékek a Magyar 20.században*, In *Kritika*, 27 évf. 7 sz. 1998, p. 17–20.

Matolcsy Papp Zoltán, *Nemzedékek alkonya*, In *Magára hagyott generációk Fialatok és öregek a XXI században*, Budapest, Saxum Kiadó, 2006, p. 145-160.

Lányi András, *Miért jó a ma élő nemzedéknek, ha a jövő nemzedék szó(szó)hoz jut*, In *A közjő az egyház társadalmi tanítása*, szerk Beran Ferenc, Budapest, Szt István Társaság, 2008, p. 125–126.

- b) *Kulturális mozgalmak, stílusok, munka kialakítói.*

Példák a szakirodalomból:

Campbell (1999). *This is the beat generation* (Ez a beat generáció)

Coupland (1991) *Generation X: Tales from an accelerated culture* (X-generáció, elbeszélések egy felgyorsult kultúráról)

Jones (1986) *Great Expectations: America and the baby boom generation* (Nagy elvárás, Amerika és a baby-boom nemzedék)

Rajna Péter, *Az életkor csapdái : egymáshoz simuló és feszülő generációk*, Budapest, 2007, MultiArt.

Jávor Kata, *A nemzedékek és nemek viszonyának alakulása Zsombón, 2 esettanulmány tükrében*, In : *Utak és útvesztők kisüzemi agrárgazdaságban 1990-1999*, Budapest, MTA és MTA Társadalomkutató Kiadó, 2002, p. 161–167.

Somlai Péter, *Fialatok történelmi nemzedékei 1968, 1989, 2010*. In *Ki látott engem Buda Béla 75*, szerk Spannraft Marcellina (et al.) Budapest, 2014, KRE L Harmattan, p. 172–186.

- c) *Társadalombiztosítási szabályok, haszon és kötelezettség (az időskori társadalombiztosítás pénzügyi támogatása).*

Példák a szakirodalomból:

Arber and Attias-Donfut (2000) *The myth of generational conflict: The family and state in ageing societies* (A nemzedéki konfliktus mítosza: A család és az állam az öregező társadalomban)

Daatland and Lowenstein (2005) *Intergenerational solidarity and the family welfare state balance*. (A nemzedékek közötti szolidaritás, valamint a családi és állami gondoskodás mérlege).

Kohli (1999). *Private and public transfers between generations: Linking the family and the state* (Nemzedékek közötti magán és állami transzferek: A család és állam összekapcsolása).

Willets (2010) The Pinch. How the baby boomers took their children's future-and why they should give it back. (A szorító. Hogyan vették el gyermekeik jövőjét a baby boomerek és miért kell visszakapniuk)

Hun Nándor, Bevezetés a szociális gerontológiába, Budapest, 1972, Medicina Könyvkiadó.

Kapitány, Hátrányos társadalmi helyzet generációk közötti átörökitése, követéses vizsgálat eredménye, In : Esély, 23 évf 2 sz. 2012, p. 3–37.

Könczöl Miklós, A jövő nemzedék jogai, In: Jogosultságok elméletek a Miskolci Egyetem 2008 dec 5–6 konferenciája 2009, p. 187–195.

Sander Joachim, A nemzedékek közötti igazságosság jogfilozófiai alapjai, In Pro futuro 1 sz. p. 8–22, 2012.

4. Idő-diagnózisú nemzedékek, amelyeknél a jellegzetes alcsoportok ideáltípusai kiemelték, mint a serdülők nemzedékéé.

Példák a szakirodalomból:

Böpple and Knüfer (1998) Generation XTC: Techno Und Ekstase [Generation XTC: techno and ecstasy] (A XTC nemzedék: technika és ekstázis)

Epstein (1998) Youth culture: Identity in a postmodern world (Ifjúsági kultúra, identitás egy posztmodern világban)

Illies (2000) Generation Golf (A Golf-nemzedék)

Tapscott (2009) Grown up digital- How the next generation is changing your world (Felnővekedni digitálisan. Hogyan változtatja meg életedet a következő nemzedék)

Kiss Endre, Individualizáció, mediatizáció, nemzedékek, In: Ifjúsági jövőképek és életstratégiák globalizálódott korunkban, szerk Beszteri Béla, kiadó MTA VEAB Területi Biz Komárom 2007-2009, 1 kötet p. 10–20.

Laki László, Adalékok az új ifjúság Magyar jelenségeköréhez, In: A társas szociológus, tanulmányok Somlai Péter 70 születésnapjához, szerk Aczél Ágnes, ELTE Társadalomtudományi Kar Budapest, 2011, p. 209–221.

Somlai Péter, Új ifjúság, szociológiai tanulmány a posztadoleszcenciáról, Budapest, Napvilág Kiadó, 2007.

Stirling György, Megalázott nemzedékek, Budapest, Püski Kiadó, 2006.

Más kifejezések metaforikus értelemben használják, pl. új orvosságok generációja, felszerelések, mint személygépkocsi, számítógép, technikai felszerelések sorai.

Fogalmi alapozás

Kiindulási pont

8.07 A „nemzedék” fogalmát gyakran szövegösszefüggésben értelmezik, így annak jelentése kontextusban kikövetkeztethető. Ha kutatásban használják, szükséges az elméleti értelmezés. A fogalmi sokféleség rendszerezése érdekében, kész meghatározás használatával, az ún. „szemiotikai háromszög” módosított változatát alkalmazzuk. Ennek értelmében a fogalom „értelme” a sajátos kifejezésnek az értelmező eljárásával való összekötéséből ered (amely elméleti megalapozású és gyakorlati célzatú). Ebből az irányból a meghatározások, mint megismerési hipotézisek értelmezhetők. A fogalmak elméleti megalapozottságú megállapításokat tartalmaznak, arra vonatkozóan, hogy valaminek történnie kell. Ha ez a helyzet, akkor a fogalom használata megalapozott. Sokszor szükséges a fogalom megváltoztatása akár új értelmezéssel, akár a megfelelő kiegészítéssel.

8.08 Kiindulási pontunk, hogy *a nemzedéki hovatartozás és identitás előírása közötti kapcsolat* létezik, melyet a szó jelentése és a nemzedék fogalmának története bizonyít, ahogyan ezt a bevezetőben hangsúlyoztuk. Ez a figyelmet az egyének és csoportok társadalmi kapcsolatára irányítja, melyek szociológiai szempontból identitást hordoznak. Továbbmenve, alkalmazni lehet az élet magán- és közsférájára, és kifejeződhetnek egyéni és kollektív életvitelben. A nemzedékek viszonyának alakulásában a hagyományok és szokások, valamint az ezekkel kapcsolatos jogi megállapodások folyamatosan utalnak egy új nemzedéki rendszer szükségességére, vagyis a nemzedékek politikai dimenziójára. Ezen elementáris tények belső kapcsolatai úgy utalnak rá, mint fogalmi minták (lenyomatok). Ezért mi három alapvető meghatározást ajánlunk: nemzedékek és nemzedéki identitás, nemzedékek közötti viszonyok és nemzedékek közötti rendszer és politika.

Ezek viszonyítási pontok lehetnek egy meghatározáshoz egyéb tények számára.

Nemzedékek és nemzedéki identitás

Alapvető meghatározás

8.09 *A „nemzedék” fogalma identitásfüggő tevékenységek és társadalmi kapcsolatok elemzésére szolgál jellegzetes demográfiai évjáratokkal (kohorszokkal), rokoni kapcsolatokkal, szervezeti tagsággal összefüggésben, vagy megélt történelmi események viszonylatában. A hangsúly a gondolkodáson, érzésen, akaraton és cselekvésen van, életvitelen és az egyének és kollektív aktorok bizonyos életszakaszán.*

8.10 Nemzedéki hovatartozásról beszélünk mint a társadalmi identitás előírásairól, kikerülve egy lényegre törő meghatározás csapdáját, ehelyett azon cselekvésekre figyelve, amelyek empirikusan megfigyelhetők. Időről időre ez történik átvitt értelemben, amikor a kollektív aktorok vagy társadalmi csoportok vagy „közösségekhez kapcsolódók gyakorlatát” (egy teljes nemzedék), ezek cselekvéseit vizsgáljuk. Az identitás vonatkozásai ebből a szempontból szintén meghatározóak.

8.11 A nemzedéki identitás önmagunk előírásainak értelmében elmondható – Johann Wolfgang Goethe szavait idézve „Poetry and Truth” (Költészet és valóság) című önéletrajzi írásából –, hogy bárki, aki tíz évvel korábban vagy később született, teljesen más személlyé válik a nevelés és a külső környezet hatására. A születési évjárat (kohorsz), a kor, a tagság időtartama és a történelmi események magukban hordják az idő szociológiai meghatározását.

Nemzedéki különbség

8.12 Egy adott nemzedék azonosítására szükség van a nemzedékek egymástól való megkülönböztetésére. A nemzedékek közötti különbségek, eltérések azonosítása céljából alakító gyakorlatra van szükség, valamint az élet megváltozására és olyan társadalmi történésekre, amelyek megmutatkoznak az érzések, gondolkodás, megismerés és cselekvés szintjén. A nemzedéki különbségek alapját a közös hovatartozás érzése nyújtja társadalmi és történelmi szinten. Nemzedéki különbségek azonosíthatók egyéni és nemzedéki szinten mint „megélt közösségi gyakorlat”.

Többsnemzedéki tagság: többsnemzedékiség

8.13 Elvileg egy egyén egy időben több nemzedék tagja is lehet. Ez lehetőségeket, de egyben határokat is eredményezhet a társadalmi kapcsolatokban. Például idősebb testvérek szülői szerepeket vállalhatnak (ellátó, felügyelő) a fiatalabb testvérekkel szemben. A fiatalabb nemzedék alkalmilag a nevelő szerepét vállalhatja a közép- és idősebb nemzedékek irányában a kommunikációs technológia használatának jobb ismerete okán, bár az idősebb nemzedékektől való függés még tovább létezik az életkörülmények vagy cég-hierarchia viszonylatában. Valamilyen diploma megszerzése érdekében a szülő vállalhatja bizonyos ideig a diák szerepét, míg más időszakban szülői szerepét gyermekei viszonylatában.

8.14 A „többsnemzedékiség” általában jellemző minden egyénre. Tehát származási, társadalmi és kulturális hatások keverednek. Ez szerep-konfliktusokat és ellentmondásos gyakorlatot eredményezhet.

Nemzedéki társasági szocializáció: generatív szocializáció

8.15 Mi különbözteti meg a személyt a közösségtől a nemzedékközi kapcsolatban? Szabályszerű, hogy kéz a kézben vannak a tanulási folyamatokban, amelyek feladatok teljesítésével társulnak és azzal az erőfeszítéssel, hogy megtartsák és fejlesszék a nemzedékek közötti kapcsolatokat leszámazási sorrendben. Ezen megállapítás a következő példával támasztható alá: amikor fiatalok és idősek, például nagyszülők és unokák, együtt cselekszenek, gyakori kísérője ennek a tanulási folyamat is. A kor- vagy nemzedéki hovatartozás szempontjából jellemzőek a különböző tanulási formák. Így a cselekvésbe egy harmadik tényező is bekapcsolódik, nevezetesen az anyagi, társadalmi és kulturális örökség átadása, átvétele és fejlesztése. Ezek a szocializáció jellegzetes folyamatai.

8.16 *A származási (generatív) szocializáció meghatározható, mint a társadalmi identitás oldalainak a fejlesztése, mint olyan tanulási folyamat, amelyben különböző nemzedékek tagjai vesznek részt, bíráló szemmel viszonyulva a gazdasági, társadalmi és kulturális örökséghez.*

Származástan (eredettan)

8.17 A származástan gyakran használatos a demográfiában a származási viselkedés szinonimájaként. Ahogy Erikson értelmezte a Pszichológiájában, az idősebbek törekvése, hogy a fiatalabb nemzedéket ellássa. Mi egy sokkal jobb megértést ajánlunk három lépésben:

- Az első általánosítás a származást ahhoz a gondolathoz köti, hogy az emberek azzal a képességgel rendelkeznek, hogy létezésüket saját nemzedékük gondolkodásán és cselekvésein keresztül értelmezzék. Származási viselkedésüket az ellenőrzés magas fokán tudják tartani. Legtöbben képesek saját szüleik érdekében vagy azok ellen dönteni.
- Másodsorban, az emberek képesek saját jólétük érdekében saját nemzedékükkel összhangban cselekedni. Ez úgy határozható meg, mint kötelesség és felelősség az egyén és a társadalmi intézmények irányába.
- A harmadik általánosítás mostanában lett vita tárgya, s azt jelenti, hogy a fiatalok egyénileg és közösségekben foglalkoznak az idősek jólétének kérdéseivel.

8.18 Ezért tehát a következő meghatározást ajánljuk: a származás (eredet) *az emberek azon képességére vonatkozik, hogy egyénileg és kollektív módon tudatában vannak a nemzedékek kölcsönös függésének és figyelembe veszik ezt saját cselekvéseikben.* – A származás (eredet) ilyen értelmezése további lehetőségeket jelent az élet egyéni és társadalmi megélése számára.

A nemzedékek kapcsolatának dimenziói (terjedelme)

Alapvető definíció

8.19 *A két vagy több nemzedék tagjai közötti, illetve egyetlen nemzedéken belüli kapcsolatokat jellemző vonása a nemzedéki tagság következményeiből eredő közös vonások és a különbözőségek tekintetében jelentkező félelmek jelentkezése (egy nemzedéken belül és nemzedékek közötti kapcsolatokban).*

8.20 Ezen kapcsolatok konkrét és kölcsönös módon hatnak vissza egymásra, beleélés, csere és tanulás formájában. A nemzedékek közötti kapcsolatok struktúrája és dinamikája függ többek között az intézményi feladatoktól (az életkörülmények védelme, ellátó feladatok teljesítése, nevelés). Ugyanakkor fontos a kapcsolatok megtartása és fejlesztése.

8.21 A mi meghatározásunk a társadalmi kapcsolatok leírására alapoz (egyéni vagy kollektív értelemben), amelyekben az interakciók folyamatosan ismétlődnek és ezáltal „rendszeresződnek”, nem lévén egyedülállóak. Sok esetben ez a rendszereződés olyan feladatokat jelent,

amelyeket közösen kell teljesíteni, vagy társadalmi szerepek által, melyekben szembe találjuk egymást. A legérdekesebb az egymást követő nemzedékek kapcsolata.

8.22 Különböző elméleti és gyakorlati elemzésekben azonosítható a „társadalmi logika” a nemzedékek közötti kapcsolatokban. Milyen terjedelmű általános szabályzat irányítja a cserét és reciprocitást? Ez lehet a nemzedékek közötti kapcsolatoknak egy másik jellegzetes megkülönböztető vonása?

8.23 Sajátos értelmű lehet ebben az összefüggésben a reciprocitás elhalasztása vagy az egymást követő nemzedékek között megvalósuló reciprocitás. Hogyan érvényesülnek ezek a szabályok a különböző nemzedékek tagjai közötti kapcsolatokban? Mi a kapcsolat a magán- és közsféra transzferei között? Három fogalom, a nemzedékek közötti konfliktus, a nemzedékek közötti szolidaritás és a nemzedékek közötti divergencia eredményez átfogó megítélést ezen problémák vizsgálatakor.

Nemzedékek közötti konfliktus

8.24 *A nemzedékek közötti konfliktus fogalma arra a tévhitre alapoz, hogy a nemzedékek közötti különbségek elkerülhetetlenül konfliktusokat eredményeznek.*

8.25 Köztudott a hagyományos és a népi irodalomban, hogy a fiatalok és az idősek közötti konfliktusok többé-kevésbé ezen társadalmi kapcsolatok természetéből fakadnak. Az, hogy miként játszódnak le, az a társadalom belső fejlődési rendszerének a függvénye. A családban és rokonságban létező hatalmi viszonyokat „természetes” kiindulópontként kezelik. Újabban a fiatalok és idősek közötti konfliktusos vitákban a társadalmi források elosztása és a népjóléti intézményekből való részesedésről folyik a szó.

Nemzedékek közötti szolidaritás

8.26 A nemzedékek közötti szolidaritás úgy írható le, mint feltétlen korrektség ugyanazon nemzedék vagy különböző nemzedékek tagjai között.

8.27 A nemzedékek közötti szolidaritás fogalma először az Egyesült Államokban lett népszerű az öregedés és nemzedékek kapcsolata témakörében tett kutatások során, részben a nukleáris család elszigetelődésének folyamatával szemben, valamint a család és rokonság általános hanyatlása és az idős személyek támogatásának egyoldalú értelmezése ellen. Gyakran az a modell, amit Bengtson/ Roberts (International solidarity in ageing families. Journal of Marriage and Family, 1991: 856-870, Nemzetközi szolidaritás az öregedő családokban) fejtett ki, hat dimenziót különböztetve meg: (1) szervezeti szolidaritás (gyakorisága és az interakciók típusa), (2) érzelmi szolidaritás (ennek típusa, a pozitív érzelmek erőssége és kölcsönösségi foka), (3) közmegegyezéssel szolidaritás (a megegyezés szintje, mértéke a viselkedés, értékek és hit tekintetében), (4) funkcionális szolidaritás (a kapott vagy adott támogatás/forrás mértéke és nagysága), (5) normatív szolidaritás (a családi szerepek, kötelesség erőssége), (6) strukturális szolidaritás

(strukturális lehetőség a nemzedékek közötti kapcsolatokra, mint amilyen a család nagysága vagy földrajzi elérhetőség).

8.28 Megjegyzendő, hogy a szolidaritás fogalma itt csak a családon belüli nemzedékek közötti kapcsolatokra utal. A fogalommal kapcsolatos bírálat arra vonatkozik, hogy adott vagy kapott támogatás vagy tevékenységekbe való bevonás megtörténhet-e ellenséges környezetben. Ezért létezik egy kockázati tényező a nemzedékek közötti kapcsolatok normatív idealizálására. Emiatt ajánlat született a nemzedékek közötti viszonyok nagyságrendjének tipologizálására. A társadalmi általánosítás ezért problematikus lehet. Általánosságban a szolidaritás többdimenziós fogalma azon közös felfogásból ered, hogy a nemzedékek közötti kapcsolatokban a szolidaritás elsődleges fontosságú, mert a társadalmi kohézióhoz kötődik, és azt támogatja. Ezért a nemzedékek közötti kapcsolatok belső dinamikájának meghatározó jegyei figyelmen kívül maradnak. Az őket meghatározó társadalmi feltételeket alábecsülik. Ez nyilvánvalóvá válik empirikus adatok gyűjtésekor és elemzésekor.

Nemzedékek közötti ellentmondásosság (ambivalence)

8.29 A nemzedékek viszonyának ellentmondásossága mint fogalom kifejezi azt, hogy mind mikroszociológiai, mind makroszociológiai szinten a nemzedékek kapcsolata lehet egy időben konfliktusos és szolidáris viselkedésben és attitűdökben, mint például szeretet és gyűlölet, függetlenség és függőség, közelség és távolság. Ennek eredete az együttlét és változatainak felismerésében keresendő. A mi meghatározásunk a következő:

8.30 *A kettősség fogalma általános értelemben vonatkozik a cselekvésekben való vacillálásra (tétovázásra), ellentétes érzések gondolkodás vagy akaratú aktusok vagy társadalmi struktúra viszonylatában, amikor a társadalmi kapcsolatok értelmét keressük, tényekben és szövegekben, amelyek fontosak a személyiség jegyei és hordozói számára.*

8.31 A kettősség fogalmának eredete a pszichoterápiában található, valamint a Simmel-féle individualitásban és szolidaritásban. Megjegyzendő, hogy a kettősség tudományos fogalmának (szemben a köznapi fogalommal) önmagában nincs negatív kicsengése – ezért a kettősség gyakorlata és az ezzel való szembesülés valójában a kapcsolatok megtartására való kihívás. Ez társadalmilag kreatív helyzet, és újító szellemben valósítható meg. Szintén fontos lehet a személyes befolyás, hatalom és autoritás. A kettősség egyéb formáival is találkozhatunk, mint a „szolidaritás”, „emancipáció”, „visszahúzódás”, valamint „behálózás”.

8.32 Már a nemzedék fogalmának etimológiai értelme is utal a folytonosság és innováció közötti feszültségre. Ilyen feszültségek képződnek a nemzedékek közötti viszonyokban a párhuzamosan érvényesülő intimitás és távolságtartás között.

8.33 *Egy általános megismerési hipotézis állítható fel: strukturális okokból a nemzedékek közötti viszony – intimitása és visszavonhatatlansága miatt – magas fokú kettősség lehetőségét hordozza. De nem mindig és minden esetben „jellemezi” a kettősség.*

8.34 A nemzedéki identitás előírásai bevannak ágyazódva a demográfiai, társadalmi és kulturális struktúrákba. Ezek előírják a nemzedékek közötti viszonyok konkrét formáit mind az egyének, csoportok, intézmények, mind más társadalmi egységek számára. Ezen strukturális egységekre mint nemzedékek közötti viszonyokra lehet utalni társadalmi szinten („Generationenverhältnisse”).

8.35 Ezen leírás a „kapcsolatokat” („*Beziehungen*”), melyek mikrotársadalmi interakciókat jelentenek, megkülönbözteti a „társadalmi kapcsolatoktól” („*Verhältnisse*”), melyek makroszintű feltételeket jelölnek. Fel kell tételeznünk azt, hogy létezhetnek (absztrakt) kapcsolatok makrotársadalmi egységek között, melyek az ezek tagjai közötti konkrét interakciókban fejeződnek ki. A nemzedék fogalma ezért közvetíthet a mikro- és makroszint közötti ellentétekben. Eligazítást ad Mannheim fogalmi kerete, nevezetesen „nemzedéki hely – a jelen nemzedék – nemzedéki egység”.

8.36 Demográfiai nézőpont szerint a születési évjáratok (kohorszok) a legfontosabb strukturális egységek. Ezek úgy határozhatók meg, mint *azon emberek sokasága, akik egy adott időszakban születtek. A szervezetekkel összefüggésben azonos évjáratok azon embereinek összessége, akik a szervezet tagjaivá váltak egy adott periódusban.*

8.37 Az eddig ajánlott nemzedék meghatározással összhangban az azonos születési évjáratok nemzedéket alkotnak, ha tagjai vagy mások összekapcsolják a születési dátumot, az adott kort bármilyen történelmi élettapasztalattal és belépnek egy közös szervezetbe, mely a közös tapasztalattal hat saját identitásukra és cselekvéseikre.

8.38 A különböző nemzedékek tagjai közötti strukturális kapcsolatokat és ezek dinamikáját az idő ismérve segítségével lehet elemezni. Egyrészt beszélhetünk ugyanazon időben (*synchronic*) élő nemzedékekről. De vannak nemzedékek, melyek nem egyidejűek (*diachronic*), és ugyanakkor beszélhetünk a szinkrónikus és diakrónikus nemzedéki kapcsolatok kölcsönösségéről is.

8.39 A nemzedékek egy bonyolult összefonódó társadalmi-temporális struktúrát és kapcsolatokat építenek ki. Ezek megfigyelhetők az egyének több nemzedéki tagságával és a nemzedékek közötti kapcsolatokban. Ez kicsúcsosodhat a kettősség gyakorlatában, ha az utóbbi a gondolkodás olyan fázisát fogadja be, amely ellentétes opciókra épül. Ez kiegészül múlt nemzedékek beágyazódásával és a jövőre gyakorolt hatásaival. A nemzedékek és nemzedékek közötti kapcsolatok idődimenziójának elemzése még folyamatban van és sokat ígérő területe a nemzedékek közötti kapcsolatok elmélete felépítésének és kutatásának.

A nemzedéki rend és nemzedéki politika alapja

8.40 Annak fényében, hogy az „öregék” ellátásukban függenek a „fialoktól”, az így rendeződő nemzedékek közötti kapcsolatok „társadalmi-kulturális feladata az emberi nemnek”. Ez szabályozó és szabálymeghatározó jellegű. Ezek kifejezik a feladatok és egységek megértését a változatok és befolyás viszonylatában. Például, ha a szülői „autoritást” helyettesítjük a szülői „ellátással”, ez történelmi változást jelöl a nemzedéki rendben.

8.41 A „kapcsolati logika” fogalma utal az elért társadalmi viszonyok elrendeződésére, ezek intézményi beágyazottságára a gazdasági és politikai hatalmi viszonyokba és azok hagyományokon, szokásokon és normákon keresztül történő megalapozottságára. A társadalmi struktúrába való beágyazottság egy olyan szabály, amely „nemzedéki rendszert” (regime) alkot.

Alapmeghatározás

8.42 nemzedéki rendszer úgy határozható meg, mint olyan szabályok összessége, melyek egy társadalomban a nemzedékek közötti kapcsolatokra vonatkoznak, ezek alapegységei a hagyományok, a szokások és a törvények. Ez kifejezést nyer a törvénykezésben és a kapcsolati logika része. Mindkettő kifejezi a létező hatalmi és autoritási struktúrákat.

Nemzedék és társadalmi nem

8.43 A nemzedék és a társadalmi nem analitikusan és empirikusan összetartoznak. Mindkét fogalom biológiai tényekre utal, melyek társadalmi, politikai és kulturális szervezetet feltételeznek. A nemzedékiség (generativity) alapjában véve meghatározott a nemek kapcsolata által. A történelmi visszapillantás azt mutatja, hogy a nemzedék fogalmát annak főként férfi értelmében használták. Ez kifejeződött a jogi szabályozásban épp úgy, mint a köznapi feladatok aszimmetrikus megjelölésében. A nemi szerepek alakulása a meghatározott és a valós megváltozott viszonyok között szorosan összefügg a nemzedékek közötti kapcsolatok elrendeződésével. A legjobb példa erre az „ellátó feladatok” elrendeződése.

Nemzedékközi igazság/pártatlanság/méltányosság²

8.44 Az igazságosság fogalma társadalmi normát és egyben egyéni virtust is jelöl. Ez szintén a nemzedékek közötti viszonyok elrendeződésére utal. Ebben az értelemben az igazságosság vonatkozik mikroszintre (például a mindennapi nevelésre), de makroszintre is (például a társadalmi források elosztására). Arisztotelész megállapítása mind a mai napig útmutató, megkülönböztetve az igazságosság két formáját:

– az első *az eljárási igazságosság*. Arra utal, hogy a szabályok a társadalmi rend alapján minden személyre egyenlő mértékben alkalmazandók, tehát ugyanúgy a nemzedékek közötti kapcsolatokra is.

– A második dimenzió a tartalmat célozza meg.

8.45 Itt a *cserélhető igazság (jog) exchange justice* arra vonatkozik, hogy valakinek célja a jó kapcsolatot a tagok teljesítményére cserélni. A politika tudományában és a gazdasági szakirodalomban ezt a *jogi teljesítmény* fejezi ki. Továbbá az *elosztó jog* vonatkozik a pozícióra, egy

² A német kifejezés „Generationengerechtigkeiteit” három különböző szóval fordítható angolra: nemzedéki igazság, nemzedékközi pártatlanság és nemzedékközi méltányosság. Ezek használata függ a diszkurzus értelmétől és kiemeli a fogalom különböző aspektusait – a nemzedékek közötti méltányosság gazdasági vonatkozású, a nemzedékközi pártatlanság filozófiai értelmű, a nemzedékközi méltányosság társadalmi-jogi jelzésű.

személy „értékére” vagy méltányosságára az állammal szembeni kapcsolatokban. Erre egy másik kifejezés a *szükséglet alapú igazságosság*.

8.46 Újólaj a filozófiai-etikai diszkurzusban pragmatikus változás figyelhető meg. Társadalmi összefüggésben lényegében olyan tevékenységre koncentrálnak, amelyben az eredmény kifejeződik a részvételi jogban vagy a befogadó jogban.

8.47 A nemzedékek közötti viszony rendezése jelenti: a szülők anyagi és más jellegű nyereséget biztosítanak gyermekeik számára, amit nem azonnal és gyakran „nem fizetnek vissza”, ha elsősorban ez lehetséges. Ez tisztán cserejog (exchange justice). Nyilván fontos figyelembe venni a gyermekek és szüleik eltérő szükségleteit. A jog mindkét formáját befolyásolja az a gondolat, hogy a gyermekek saját utódaikra hagyják, amit kaptak, gyakran anyagi vagy nem anyagi örökséget. Ugyanakkor az igények növekedhetnek és az elért nyereség mind családi, mind társadalmi szinten jólétet eredményez és azon nemzedék emberi tőkét a társadalom elismeri, például a nyugdíjbiztosítással.

8.48 Az igazságosság fogalmi fontosak továbbá a mostani nemzedékek közötti kapcsolatok számára és a jövőre nézve, például a természeti erőforrások használata szempontjából, a közjó terjedelme, valamint az örökölt kultúra szempontjából. A nemzedékek közötti igazságosság többdimenziós természete miatt ajánljuk a nemzedéki politika normatív jellemzését, amely az általános emberi jogokra utal, ugyanakkor megmutatja a nemzedékek kölcsönösségét és az ebből eredő felelősséget. A *gyermekek jogairól szóló egyezmény (the Convention on the Rights of the Child)* fontos dokumentum ebből a szempontból.

8.49 Az igazságosság fogalma szerepet játszik a mindennapi életben is. Többek között keveredik a méltányossággal és a pártatlansággal. Fontos ismérv az egyenlőség és egyenlőtlenség közötti viszony, kifejeződve azon megállapításban, hogy az igazság feltételezi, hogy az egyenlőt egyenlően kezeljük, az egyenlőtlen egyenlőtlenül.

8.50 Jogi értelemben a múlt megértése (elsajátított javak), a jelen (a javak használata és bővítése) és a jövő (a továbbadás) fontos. A nemzedékek közötti igazságosságnak – a nemzedékek közötti kapcsolatok erősödésével párhuzamosan – növekvő figyelmet szentelnek. A nemzedékek közötti igazságosság a politikai kezdeményezés fontos eleme. Gyakran utalnak filozófiai és politikai vitákban erre, a nemzedékeket legtöbbször kizárólag mint társadalmi közösségeket veszik számításba (gyakran az évjáratok értelmében).

8.51 Fontos elkülöníteni a *nemzedékek közötti igazságosságban az időn belüli és idő-közi* területeket. Ez jelenti elsősorban az olyan nemzedékek (korcsoportok) közötti kapcsolatokat, amelyek ugyanazon időben élnek, és másodsorban a most élő nemzedékek és a jövőben élőkkel való kapcsolatokat. Itt a kérdés az, hogy milyen távol kell menni a jövőben, és hogy a most élő nemzedékek elszámolhatják-e saját kötelezettségeiket egy távolabbi jövőben. Figyelmet szentelnek a mostani és jövő nemzedékek kapcsolatának, amelyek közvetlenül vagy közvetve függenek az előző leszármazási döntésektől. Ajánlott legalább három nemzedékre való számítás (Laslett: „három nemzedékközi szerződés”).

Nemzedékek közötti szerződés

8.52 A nemzedékek közötti szerződés metaforikusan fejezi ki a nyilvános nyugdíjrendszert (pay as you go), amelyben a pillanatnyilag dolgozó nemzedék hozzájárulásával kifizeti a nyugalmazott nemzedéknek a nyugdíját, ennek folyósításával. Ezen a ponton a jóléti állam fogalmát alkalmazzák a nemzedékekre. Szembesülve a demográfiai változásokkal, a „pay as you go” jóléti rendszer tesztelésre kerül, vitát eredményezve ezen rendszer fenntarthatóságát és a nemzedékek közötti méltányosságot illetően.

Emberi képességek („Humanvermögen”)

8.53 Az emberi képességek képződése jelenti az életlehetőségek nemzedéki átadását, például a sajátmagunk általános orientációs képessége, valamint a más egyénnel való interakciós képesség. Ezt leginkább az *életképesség* (vital capacity) fogalma fejezi ki. Egy másik értelme vonatkozik a tudásra, az ismeretekre, melyek az egyént munkaképesé teszik, például a munkaképesség egy tág értelme a szónak. Mindkettő elsősorban előfeltétele bármilyen gazdasági, társadalmi vagy kulturális cselekvésnek. A német kifejezés kettőssége „Vermögen”³ ebben a meghatározásban szándékos. Ha mi kifejezzük „képességünket” valamit cselekedve, ez valamilyen anyagi természetű végeredmény, ugyanakkor jelent jártasságot és tudást. A „képesség” mindkét formája kölcsönös.

Nemzedékközi politika

8.54 A nemzedékközi politika – a szó egy másik értelmével – annak a felismerésnek az eredménye, hogy szükség van a nemzedékek közötti viszony társadalmi szervezetére. Ezért megkülönböztethető a nemzedékek közötti politika implicit és explicit formája.

8.55 Az elemzés állása szerint, tekintettel a társadalmi-politikai gyakorlatra, mi a következő tézist ajánljuk:

A nemzedékközi politika tükrözi a nemzedékek közötti igazságosságra tett erőfeszítést, mind a kormányzati, mind a nem kormányzati intézményeken keresztül, melyek elosztják a forrásokat a nemzedékek között. Két meghatározást ajánlunk.

8.56 Leíró nemzedékközi politika: *a nemzedékközi politika létrehozatala mindazon erőfeszítésekre vonatkozik, amelyek célja az egyéni és kollektív kapcsolatok intézményesítése mind a közszféra, mind pedig a magánszféra területén. Tisztázni kell továbbá, hogy mely egyéb politikai szférában léteznek tudatosan vagy tudattalanul jellemző vonások.*

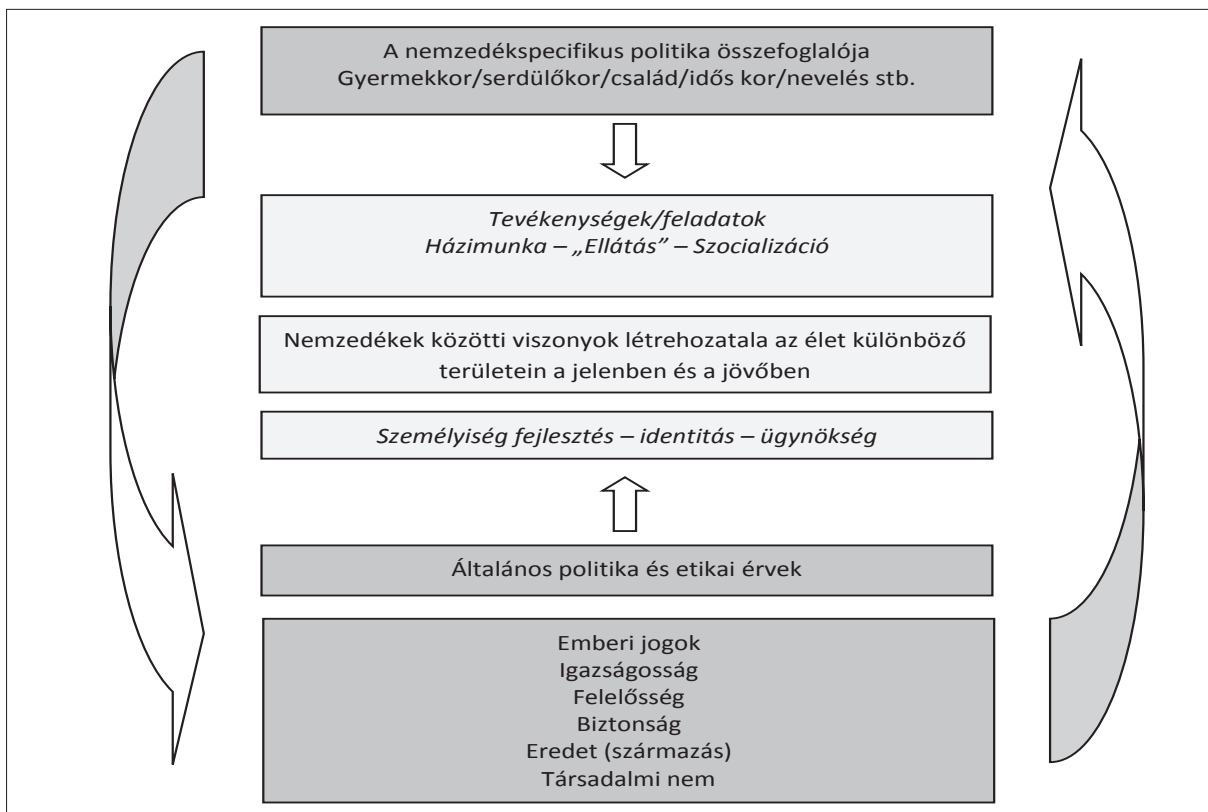
8.57 Program értékű nemzedékközi politika: *a nemzedékközi politika létrehozatala társadalmi megalapozottságú feltételeket jelent és ugyanakkor a kapcsolatokat próbálja megalapozni mind a közszférában, mind a magánszférában, a jelenben és a jövőben oly módon, hogy egyrészt garantálja egy közösségi és felelős személyiség kialakítását, másrészt hogy biztosítsa a társadalmi haladást.*

³ Az angol fordításban mindkét kifejezés használatos „kapacitás” vagy „tőke”, „capital”.

8.58 Az alkalmazott nemzedékközi politika növekvően fontos területe a nemzedékek közötti párbeszédre való alapozás. Két vagy több korcsoport tagjai, akik más-más nemzedékhez tartoznak, közös tevékenységeket vállalhatnak, melyek mindenki számára hasznosak. Ugyanakkor sok résztvevő egyben saját képességeinek fejlesztésére kap lehetőséget. Feltételezve, hogy a tanulási folyamat („generatív szocializáció”) a nemzedékek közötti viszony sajátos jellegzetessége, ezen tevékenységeket nevelési projektekként kell tekinteni. Ezen aktivitások kiegészítő politikai jelentőségűek, mert gyakran polgári kezdeményezések eredménye. Ha ezek állami támogatásban részesülnek, akkor kiegészítő (subsidiary) természetűek.

A nemzedékközi politika teljes ábrája

8.59 A következő ábra összegezi a nemzedékközi politikát. A központi elem a nemzedékek közötti kapcsolatok társadalmi feltételeinek tisztázása a nyitott, liberális koncepció érdekében. Ezen feltételek alapvető elvárások az egyén számára ahhoz, hogy személyisége független és a közösség felé fordulóvá váljék. Számtalan más társadalmi-politikai argumentum vonatkozik erre. Ezek lényeges előfeltételei az egyén önbecsülése számára, a független és a közösség felé irányuló személyiség elérésére. Ezek folyamatos elmélkedést igényelnek a tényszerű társadalmi dinamika fényében. Amennyiben ez a „teljes személyiség” fejlődését jelenti, szükséges összhangba hozni mindazon kormányzati és nem kormányzati szervezeteket, amelyek közvetlenül vagy közvetve befolyásolják a nemzedékek közötti viszonyokat társadalmi struktúra és intézményi szinten. Ezek jellegzetes normatív argumentumokra alapoznak, melyek belsőleg kapcsolódnak egymáshoz általános argumentumok formájában. Ezen kifejezés kapcsolódik „rögtönzött feladatokhoz”. Intenzív és aktív együttműködést feltételez, a tekintetet az ívelő célokra szegezve. Ez elvárja a megnyilvánuló feszültségek, egyenlőtlenségek, érdekek társadalmilag kreatív módon való megoldását. Ezért egy megegyezésszerű alapú, kidolgozott és teljes nemzedékközi politika jelentős lökést ad az általános szociálpolitika számára.



Kitekintő

8.60 „A nemzedékekről beszélnek és számon tartják“ (S. Weigel). Az összes tény, ami a nemzedékekre és nemzedékek közötti viszonyokra vonatkozik, interdiszciplináris megközelítést feltételez. Egyben elmélet, gyakorlat és politikacsinálás összekapcsolója. Ez különböző kutatási módszerek és tudástranszfer használatát feltételezi. Ezek részletes magyarázata egy másik „kompendium” írását feltételezi. E vázlatpróbálkozás bizonyítja, hogy a „nemzedékek közötti témák” olyan területet jelent, mely akadémiai téma és gyakorlat igényű.